

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 294/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti G., s. r. o., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. E. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 97/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 30 Rob 30/2010) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti G., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2013 doručená sťažnosť spoločnosti G., s. r. o., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 97/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 30 Rob 30/2010).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 26 Cb 97/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 30 Rob 30/2010) sa sťažovateľka na základe návrhu na začatie konania z 10. februára 2010 (ďalej len „žaloba“) domáha proti spoločnosti E., a. s., B. (ďalej len „žalovaná“), zaplata sumy 7 463,43 € s príslušenstvom z titulu neuhradenej ceny za ňou žalovanej dodaný tovar.

Sťažovateľka v sťažnosti na rámec uvedenia prehľadu procesných úkonov, ktoré boli v právnej veci žaloby vykonané od začatia konania, t. j. od 10. februára 2010, porušenie označeného základného práva zaručeného ústavou odôvodnila okrem iného najmä takto:

«... V predmetnom konaní nedošlo k vytýčeniu pojednávania... do 27. 03. 2012, kedy sa navrhovateľ rozhodol podať Sťažnosť na prieťahy v konaní... ktorá bola Okresnému súdu Bratislava I doručená dňa 02. 04. 2012. ...

Dňa 04. 05. 2012 bola navrhovateľovi doručená Odpoveď na sťažnosť vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26 Cb/97/2010, ktorou podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava I JUDr. M. B. konštatovala, že nakoľko odo dňa 28. 04. 2011 nebol vo veci vykonaný žiaden úkon súdu, je predmetné konanie poznačené prieťahmi. Za účelom zabránenia vzniku ďalších prieťahov v konaní boli zákonná sudkyňa a vyšší súdny úradník vyzvaní, aby vo veci vedenej pod spisovou značkou 26 Cb/97/2010 pokračovali ďalej bez prieťahov. ...

Navrhovateľ, po oboznámení sa s Odpoveď na sťažnosť... poskytol Okresnému súdu Bratislava I priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou súdu a odstránenia prieťahov v napadnutom konaní. ...

Na základe skutkového stavu opísaného v bode I. tejto sťažnosti, podľa názoru sťažovateľa došlo postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod spisovou značkou 26 Cb/97/2010 (do dňa 25. 05. 2010 vedeného pod spisovou značkou 30 Rob/30/2010) k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky...

Vzhľadom na vyššie uvedené si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I došlo k porušovaniu základnej zásady súdneho konania, vyjadrenej aj v Občianskom súdnom poriadku, v § 100 ods. 1 prvá veta: „Len čo sa konanie

začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.“ ...

Ústava Slovenskej republiky ako základný zákon štátu podporovaná zásadou rýchlosti konania má zabezpečiť, aby bola ochrana subjektívnych práv poskytnutá rýchlo a účinne bez zbytočných prieťahov, pričom len tak možno zo súdneho konania odstrániť stav právnej neistoty, v ktorom sa strany v konaní nachádzajú. V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky však možno doplniť, že ani samotné konanie nie je zárukou dosiahnutia právnej istoty, nakoľko až vydaním právoplatného rozhodnutia dochádza k dosiahnutiu samej podstaty práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a teda aj odstránenia stavu právnej neistoty (II. ÚS 61/98). ...

Na základe uvedeného sa sťažovateľ taktiež domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 11.948,59 € z dôvodov prieťahov v konaní, kvôli ktorým nebolo vo veci rozhodnuté v primeranej lehote, čím došlo, k právnej neistote sťažovateľa a zmareniu možnosti sťažovateľa domôcť sa svojho práva rozhodnutia veci bez zbytočných prieťahov. V prípade, ak by k prieťahom v konaní nedošlo a bolo by rozhodnuté v primeranej lehote, sťažovateľ by si mohol vymáhať pohľadávku od odporcu a mohlo by dôjsť k uspokojeniu pohľadávky pred vyhlásením konkurzu na majetok odporcu. Do dňa vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu nebolo v predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 26 Cb/97/2010 rozhodnuté, čím došlo k znemožneniu vymoženia odporcovho dlhu voči sťažovateľovi aj v prípadnom exekučnom konaní. Bol vyhlásený konkurz na majetok odporcu, čím ex lege došlo k prerušeniu konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 26 Cb/97/2010. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok odporcu, bolo uverejnené v Obchodnom vestníku dňa 30. 01. 2013, spisová značka 2 K/47/2012. ... Je veľký predpoklad, že konkurz bude zrušený pre nedostatok majetku odporcu, spoločnosť bude zrušená a vymazaná z Obchodného registra Slovenskej republiky, čím definitívne dôjde k zmareniu uspokojenia pohľadávky sťažovateľa.»

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod spisovou značkou 26 Cb/97/2010 bolo porušené.

2. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadost'učinenie vo výške 11.948,59 €.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť trovy konania v sume 331,13 €... právnemu zástupcovi sťažovateľa...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 97/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 30 Rob 30/2010) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a tiež aj vlastnou činnosťou ústavný súd zistil, že okresný súd uznesením sp. zn. 2 K 47/2012 z 23. januára 2013 zverejneným v Obchodnom vestníku 30. januára 2013 vyhlásil na majetok žalovanej konkurz. Zároveň za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. O. K., B. (ďalej len „správkyňa“), pričom okrem iného vyzval veriteľov žalovanej (úpadkyne), aby svoje pohľadávky prihlásili v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu.

V zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

V zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú.

V zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu, správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

A teda, tak ako to aj sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, zverejnením uznesenia okresného súdu sp. zn. 2 K 47/2012 z 23. januára 2013 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej v Obchodnom vestníku, t. j. 30. januára 2013, sa konanie v právnej veci žaloby vedené na okresnom súde pod sp. zn. 26 Cb 97/2010 (pôvodne vedené pod sp. zn. 30 Rob 30/2010), ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho žalovanej (úpadkyni), zo zákona prerušilo.

Keďže podľa zistenia ústavného súdu dosiaľ správkyňa návrh na pokračovanie v konaní nepodala, pričom účinky prerušenia konania ani inak (zrušením konkurzu v zmysle ustanovení deviatej hlavy zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pozn.) nepominuli, ďalšiemu postupu okresného súdu v konaní o žalobe bráni zákonná prekážka.

Inými slovami, sťažovateľka podala svoju sťažnosť 5. februára 2013 (na poštovú prepravu, pozn.), teda v čase, keď pre zákonnú prekážku spočívajúcu v prerušení konania o žalobe v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá vznikla 30. januára 2013 (zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej v Obchodnom vestníku, pozn.), objektívne stav prípadného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného ústavou už nijako nemohol pretrvávajúť.

Ústavný súd nad rámec vlastnej argumentácie len pre úplnosť veci poznamenáva, že v právnej veci žaloby zjavne ide o pohľadávku, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou, pričom pre prípad jej popretia správcom alebo iným veriteľom prihlásenej pohľadávky veriteľ (sťažovateľka) má v zmysle ustanovenia § 32 ods. 9 zákona o konkurze a reštrukturalizácii právo domáhať sa na súde jej určenia proti všetkým, ktorí ju popreli, (osobitnou) žalobou.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia a trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa tou časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáha ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. mája 2013